

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.569 van 29 september 2003
in de zaak A. 109.115/XIV-6166.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat R. BELDERBOSCH,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Belgiëlei 15b, bus 10

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door:
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Albanese nationaliteit, op 18 augustus 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing 19 juli 2001 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot bevestiging van de beslissing van 31 mei 2001 van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 10 september 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 3 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. BELDERBOSCH verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur G. DESNYDER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 4 april 2000 zich op 6 april 2000 vluchteling verklaart; dat op 31 mei 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 19 juli 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die luidt als volgt:

“Laattijdig beroep

Op 3 juli 2001 heeft u een dringend beroep ingediend tegen de beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van de gemachtigde van de Minister inzake uw aanvraag tot het bekomen van het statuut van vluchteling. De beslissing van de gemachtigde van de Minister werd u op 6 juni 2001 ter kennis gebracht.

Uw beroep werd niet binnen de drie werkdagen ingediend zoals voorgeschreven door artikel 63/2, 2/ van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. U brengt evenmin een geldige reden aan die de laattijdigheid kan verklaren.

Bijgevolg wordt uw beroep niet in aanmerking genomen en blijft de termijn om het grondgebied te verlaten die desgevallend werd vermeld in de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken geldig.

U kan tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring en een beroep tot schorsing, eventueel bij uiterst dringende noodzakelijkheid, instellen voor de afdeling Administratie van de Raad van State. Deze beroepen zijn niet opschortend.”;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij twee middelen aanvoert die luiden als volgt:

“Eerste middel : onbevoegdheid.

De bestreden beslissing steunt slechts op één motivering: ‘Uw beroep werd niet binnen de drie werkdagen ingediend zoals voorgeschreven door artikel 63/2, 2/ van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. U brengt evenmin een geldige reden aan die de laattijdigheid kan verklaren.’ ‘Bijgevolg wordt uw beroep niet in aanmerking genomen en blijft de termijn om het grondgebied te verlaten die desgevallend werd vermeld in de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken geldig.’

Volgens artikel 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen enkel bevoegd om aan vreemdelingen de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen of weigeren toe te kennen, de hoedanigheid van vluchteling in te trekken, en de hoedanigheid van vluchteling te bevestigen of weigeren te bevestigen.

Volgens artikel 63/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is de Commissaris-generaal ook nog bevoegd om de aangevochten beslissing ‘van de

gemachtigde van de Minister' te bevestigen of te beslissen dat een verder onderzoek noodzakelijk is.

De wet van 15 december 1980 voorziet nergens een bevoegdheid om het beroep van kandidaat-vluchtelingen niet in aanmerking te nemen.

De bestreden beslissing werd derhalve duidelijk genomen met bevoegdheidsoverschrijding door de Commissaris-generaal bevoegd voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Tweede middel: schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juni 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen.

Gezien de bestreden beslissing enkel gemotiveerd is door de overweging dat het beroep niet in aanmerking wordt genomen omdat het niet binnen de drie werkdagen werd ingediend, en de Commissaris-generaal niet bevoegd is om dergelijke beslissing te nemen, is de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd.”;

2.2. Overwegende dat artikel 63/2, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: “Dit dringend beroep moet worden ingediend respectievelijk binnen één werkdag of binnen drie werkdagen na de kennisgeving van de weigering van de binnenkomst, van het verblijf of van de vestiging in het Rijk, naargelang betrokkene al dan niet in een welbepaalde plaats wordt vastgehouden overeenkomstig de artikelen 74/5 en 74/6”; dat uit het administratief dossier blijkt dat de beslissing van de Minister tot weigering van verblijf werd betekend op 8 juni 2001 en dat het dringend beroep werd ingediend op 3 juli 2001; dat deze datum door verzoekster zelf wordt bevestigd in het verzoekschrift; dat bijgevolg de commissaris-generaal kon beslissen dit dringend beroep niet in aanmerking te nemen omdat het buiten de door de wet voorziene termijn van drie werkdagen werd ingediend; dat de commissaris-generaal daarbij geenszins zijn bevoegdheid heeft overschreden, dat bovendien de beslissing de feitelijke en juridische overwegingen waarop zij gebaseerd is vermeldt en afdoende is gemotiveerd; dat het eerste en het tweede middel niet gegrond zijn;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig september tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.